

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/24/2014
Identifikačné číslo spisu: 7111010187
Dátum vydania rozhodnutia: 11.06.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:7111010187.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 11. júna 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného F. A. pre pokus trestného činu poisťovacieho podvodu podľa § 8 ods. 1 k § 250c ods. 1 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14. februára 2013, sp. zn. 7To 103/2012, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice I z 26. júla 2012, sp. zn. 7T 13/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. A. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený F. A. bol rozsudkom Okresného súdu Košice I z 26. júla 2012, sp. zn. 7T 13/2011, uznaný vinným zo spáchania pokusu trestného činu poisťovacieho podvodu podľa § 8 ods. 1 k § 250c ods. 1 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len Tr. zák.), ktorého sa dopustil na skutkovom základe, uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

I. stupňový súd podľa 37 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného F. A., nakoľko súhrnný trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 97/2007, zo dňa 1. apríla 2009 v trvaní 2 (dvoch) rokov a 2 (dvoch) mesiacov považoval za postačujúci.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 14. februára 2013, sp. zn. 7To 103/2012, na podklade odvolania obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol jeho odvolanie.

Dňa 20. marca 2014 podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, kde tento namieta uvedené rozhodnutia a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

K prvému dovolaciemu dôvodu, ktorý označil pod písm. a/ § 371 ods. 1 Tr. por. namietal tú skutočnosť, že vec nerozhodol zákonný sudca (zrejme mal na mysli ustanovenie § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por., keďže nenamietal nepríslušnosť súdu).

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol obvinený v prvom rade tú skutočnosť, že súdmi zistený skutok nebol správne ustálený, súd nebral do úvahy jeho námietky ohľadom znaleckého posudku a výpovedí niektorých svedkov, neakceptoval jeho návrh na vykonanie kontrolného znaleckého posudku.

Obvinený tiež upozornil na tú skutočnosť, že súd nedôsledne svoje rozhodnutie odôvodnil.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.), tak jeho naplnenie vidí obvinený v tom, že súdy akceptovali závery znaleckého posudku, ktorý bol vykonaný pred začatím trestného stíhania.

Ostatný dovolací dôvod vidí obvinený v tom, že nebolo preukázané, že k škodovej udalosti nedošlo, teda nemohol sa dopustiť žalovaného činu.

Na záver dovolania obvinený žiada, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v spojení s napadnutým uznesením odvolacieho súdu.

Na príslušný prvostupňový súd bolo doručené i písomné vyjadrenie prokurátorky okresnej prokuratúry k predmetnému dovolaniu, z ktorého obsahu je zrejmé, že tento sa s dôvodovou argumentáciou dovolateľa nestotožňuje.

Pokiaľ ide o skutkový stav veci, tak ako ho ustálil a zistil prvostupňový súd, ako aj odvolací súd, tak tento nevykazuje žiadne nedostatky takého charakteru, ktoré by dovoľovali spochybniť v tej nadväznosti prijaté právne závery súdov o vine obvineného, znalecký posudok bol vypracovaný v súlade s Trestným poriadkom, vec bola pridelená zákonnému sudcovi, pre dlhodobejšiu neprítomnosť inému sudcovi v súlade s rozvrhom práce a po odpadnutí prekážky sa vec opätovne vrátila pôvodnému sudcovi, napokon právna kvalifikácia zodpovedá zistenému skutkovému stavu.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje preto podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Vec bola následne 5. mája 2014 predložená tunajšiemu súdu na rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak vo veci rozhodol nepríslušný súd.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

K prvému dovolaciemu dôvodu obvineného, ktorým sa dovolací súd nemôže ani zaoberať, nakoľko počas celého konania nebol namietaný, treba len konštatovať, že rozhodoval príslušný súd a aj vec bola zákonným náhodným výberom pridelená zákonnému sudcovi.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade nesprávne vyhodnotili výpovede svedkov, listinných dôkazov, znaleckých posudkov, že tieto závery nezodpovedajú predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené, nakoľko správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre odmietnutie vykonania obvineným navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu (v tomto smere viď i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené pod R 21/2010). Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať žiadny dovolací dôvod.

Z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštancné, a že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Navyše uvedené námietky nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Opätovne sa pritom v tejto súvislosti javí ako žiaduce poukázať na to, že to, aké dôkazy súdy vykonali, ako ich následne vyhodnotili a aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili je otázka skutkových zistení, ktorú dovolací súd v predmetnom konaní už nemá oprávnenie preskúmať a to aj vo vzťahu k tomu, akú výšku škody súdy ustálili, a či ustálili tú okolnosť, či k nehode došlo a v akom rozsahu bolo vozidlo poškodené.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími

dôkaznými prostriedkami.

Záverov dovolacieho súdu možno použiť aj pri argumentácii o neexistencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý mal spočívať v nezákonnom vykonaní znaleckého dokazovania. Trestné stíhanie bolo začaté 8. marca 2008, znalec bol do konania pribratý 25. marca 2009, posudok bol vypracovaný 28. júna 2009 a dodatok k nemu 19. februára 2010.

Dovolací súd nezistil žiadne pochybenie pri pribratí a vypracovaní tohto posudku. Opätovne treba zdôrazniť, že obvinený nenamietal ani nezákonnosť znaleckého posudku, ani nezákonného sudcu ani nesprávnu kvalifikáciu zisteného skutku počas konania, a to ani v odvolaní.

Obvineného námietky voči nesprávne zistenému skutkovému stavu a následne zlého právneho posúdenia konania obvineného nenaplnuje dovolací dôvod tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané v súlade s ustanovením Trestného poriadku, z procesného hľadiska neboli porušené ustanovenia Trestného poriadku pri vykonávaní dôkazov, a preto nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.